

РЕШЕНИЕ

№ 4662

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5628** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на И. Б. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен и настоящ адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-217/01.06.2022 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 21221604865 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което отпуснатата на жалбоподателя лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е преизчислена считано от 25.12.2021 г. на основание § 7е, ал. 1 и ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на КСО.

Оспорва се горното решение като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения поради постановяването му след срока по чл. 117, ал. 4 от КСО. В жалбата се излагат твърдения, че на жалбоподателя е преизчислена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО, считано от 25.12.2021 г., и е определена в размер на 1330.25 лв., който намира за неправилен и изчислен в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва преизчисляването на пенсията за 2019 г., тъй като не е определен с по-голяма тежест в пенсионната формула за всяка година осигурителен стаж, на основание § 7в, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Сочи че, видно от Разпореждане № 21192515326/01.07.2019 г. на ръководителя на „ПО“ към ТП на НОИ С.-град, през

2019 година пенсията му е била осъвременена на основание § 7б, ал. 2 КСО. Твърди, че не е взето предвид увеличението на основание § 7в, ал. 3 КСО - до по-високия от двата размера, тоест индексирание на размера на пенсията по § 7в, ал. 1 и ал. 2 КСО (изчислен с 1,2 % тежест на година осигурителен стаж) с фиксиран процент 2,971 до размера по § 7б, ал. 2 КСО, от 01.07.2019 година, включено в пенсионната формула до 24.12.2021 година. Счита, че това допълнително увеличение с 2,971% от 01.07.2019 г. е индексация на пенсията му заради изоставането ѝ с оглед среден осигурителен доход и натрупана инфлация спрямо отпусканите след 01.01.2019 г. пенсии. Твърди, че органът е заличил увеличението с фиксиран процент 2,971 през 2019 година от новия размер на пенсията към 25.12.2021 г., тоест изчислява пенсията му по правилата за новоотпуснатите след 01.01.2019 г. пенсии с 1,2% тежест по § 7в, ал. 1 и ал. 2 КСО, без индексация до размера по § 7б, ал. 2 КСО. Жалбоподателят поддържа, че пенсията му следва да бъде изчислена съгласно § 7е КСО, като следва да включва всички увеличения/повишения/индексации, включително пряко приетите с § 7б, ал. 2 КСО и § 7в, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 КСО от Народното събрание, а не само определените от Надзорния съвет на НОИ по чл. 100 КСО по така нареченото „швейцарско правило“. Изразява искане за отмяната на оспорваното решение на директора на ТП на НОИ С.-град, както и на Разпореждане № 21221604865 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, като бъде указано определяне на пенсията в претендирания от него размер.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. А. П., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира направените разноски по делото.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. М., която оспорва жалбата с мотиви, подробно изложени в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № МП-106474 от 07.11.2013 г. И. С. е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. С разпореждане № 14/прот. 63097 от 05.12.2013 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване (ПО) на основание чл. 69, ал. 2 от КСО на С. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в минимален размер от 150 лв. съгласно чл. 70, ал. 7 от КСО. На същия е зачетен осигурителен стаж от 18 години, 08 месеца и 01 дни от първа категория труд, 06 години, 05 месеца и 06 дни от трета категория труд и 04 години, 06 месеца и 00 дни съгласно чл. 104. ал. 5 и 7 от КСО, или общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 от КСО - 51 години, 00 месеца и 18 дни.

С разпореждане № 31/прот. № 63004 от 09.01.2014 г. на длъжностно лице по ПО личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на С. е изменена в действителен размер, считано от 02.10.2013 г. – дата на отпускането ѝ, съгласно чл. 99, ал. 1, т. 6 от КСО. Пенсията е изчислена въз основа на осигурителен стаж от 18 години, 08 месеца и 01 дни от първа категория труд, 06 години, 05 месеца и 06 дни от трета категория труд и осигурителен стаж по чл. 104, ал. 5 и 7 КСО в размер на 04 години, 06 месеца и 00 дни. Въз основа на това е определен общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 от КСО, в размер на 51 години, 00 месеца и 18 дни и индивидуален коефициент – 2.229.

След отпускането ѝ пенсията за осигурителен стаж и възраст е преизчислявана и осъвременявана, както следва:

С Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2014 г. личната пенсия на С., считано от 01.07.2014 г. е осъвременена на основание чл. 100 от КСО с коефициент от 1.027 и е определен размер на същата от 823.57 лв. С Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2015 г. на основание чл. 100 от КСО пенсията му е осъвременена с коефициент от 1.019 до размер от 839.22 лв.

С Разпореждане № 17/прот. № 60402 от 19.10.2015 г. личната пенсия на С. е преизчислена, считано от 01.10.2015 г., на основание § 51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО, вр. чл. 70, ал. 1 от КСО, с приложен индивидуален коефициент от 2.627 и е определен размер на пенсията от 945.10 лв., към който са приложени осъвременявания от 2014 г. и 2015 г., като крайният размер на пенсията по чл. 69 от КСО е определен на 989.06 лв. Приложено е ограничение на сумата на пенсията за изплащане по § 6 от ПЗР на КСО в размер на 910.00 лв.

С Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2016 г. на основание чл. 100 от КСО пенсията на жалбоподателя е осъвременена с коефициент 1.026 до размер от 1014.78 лв.

На основание § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. с Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2017 г. е преизчислена личната пенсия на жалбоподателя при индивидуален коефициент 2.627 и е определен размер от 967.51 лв., като са приложени осъвременявания за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. до краен размер на пенсията от 1038.84 лв.

С Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2018 г. на основание § 53, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. е преизчислена пенсията на жалбоподателя, като е определена такава по чл. 70, ал. 1 от КСО в размер на 1004.40 лв. и след приложени осъвременявания за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. е определен нов размер от 1078.32 лв. като по-благоприятен на основание § 53, ал. 2, вр. с ал. 3 от ПЗР на КСО.

На основание § 7б, ал. 2 и § 7в от ПЗР на КСО с Разпореждане № 21192515326/01.07.2019 г. е преизчислена личната пенсия на жалбоподателя. Видно от разпореждането, изчислена е пенсия съгласно § 7в, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО след осъвременявания в размер на 1107.03 лв. На основание § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО е изчислена пенсия в размер на 1139.92 лв. $/1078.45 \times 1.057 /5.7 \%$, който размер е по-благоприятен за жалбоподателя, следователно на основание § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО е определен последният за изплащане на жалбоподателя.

Горният размер е осъвременен на основание чл. 100 от КСО до размер от 1216.29 лв. с Разпореждане № 21202155893 от 01.07.2020 г.

С Разпореждане № 21215013739 от 01.07.2021 г. пенсията е осъвременена на основание чл. 100 от КСО, считано от 01.07.2021 г., и е определен размер от 1277.10 лв.

С Разпореждане № 21221604865 от 01.01.2022 г. личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на И. Б. С. е преизчислена, считано от 25.12.2021, на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО, като е определена в размер 1330.25 лв.

С жалба вх. № 1023-21-57 от 05.01.2022 г. по описа на ТП на НОИ С.-град е оспорено последното разпореждане с оплаквания, че не е определен правилно размерът на пенсията и изчисленията по отношение на 2019 г. са незаконосъобразни, тъй като е пропуснато да бъде извършено преизчисляване и индексирание на личната пенсия за 2019 г. с 5.7 % съгласно § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Във връзка с горното е издадено Решение № 2153-21-217/01.06.2022 г. на директора

на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата на С. срещу разпореждането с мотиви, че приложената методика при преизчисляването на пенсиите на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО, считано от 25.12.2021 г., с тежест 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане надхвърля процентите, въз основа на които е извършено преизчисляването за периода от 2017 г. до 2019 г. вкл. с по - ниския процент за годините и месеците осигурителен стаж.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

Прието е без оспорване от страните изготвено заключение от вещо лице – А. Т., по назначена съдебно-счетоводна експертиза. Съдът кредитира същото като безпристрастно и компетентно изготвено, предвид липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на делото и възражения на страните в този смисъл, даващо пълен и конкретен отговор на поставените въпроси. Експертът е разпитан в открито съдебно заседание, при което дава отговори на уточняващи въпроси на страните.

Съгласно представеното по делото заключение по въпрос № 1 е установено, че с Разпореждане № 21192515326/01.07.2019 г. е извършено преизчисляване на пенсията на И. Б. С., считано от 01.07.2019 г., като размерът на пенсията при условията на § 7в, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО е определен на 1.107.03 лв., а размерът на пенсията съгласно § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО – пенсията към 30.06.2019 г. – в размер на 1.078.45 лв., увеличен с 5,7 %, е 1.139.92 лв., който е приет като по-благоприятен за И. Б. С., и от 01.07.2019 г. е отпусната пенсия в размер на 1.139.92 лв., изчислена при условията на § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО, вр. с § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО.

По отношение на извършеното преизчисляване на личната пенсия на С. с Разпореждане № 21221604865/01.01.2022 г. вещото лице е установило, че доходът за изчисляване размера на пенсията съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО в размер на 1.684.67 лв. не е променен от 2019 г., но е променен процентът осигурителен стаж съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО, както следва: 29 г. 7 м. x 1.35 % = 39.94 % и 21 г. 5 м x 1.20 % = 25.70 %, или общо 65.64 %. В последното преизчисляване с Разпореждане № 21221604865/01.01.2022 г. не е определян размер чрез повишаване на пенсията преди 31.12.2018 г. с 5,7 % на основание § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу оспорваното Решение № 2153-21-217/01.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на

Националния осигурителен институт. Следователно Разпореждане № 21221604865/01.01.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град е издадено от материално и териториално компетентен орган.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. В настоящия случай по жалба срещу разпореждане, издадено от орган по осигуряването при ТП на НОИ С.-град, материално и териториално компетентен да се произнесе е директорът на ТП на НОИ С.-град. С оглед гореизложеното оспореният акт е издаден от компетентен орган. В този смисъл съдът приема, че не са налице основания за прогласяване на нищожността му.

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му. В административното производство по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната на акта на самостоятелно основание.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения. Видно от представено по делото Определение № 2981 от 11.04.2022 г. по адм. дело № 2019/2022 г. на Административен съд София-град, пред съда е обжалвано Разпореждане № 21221604865/01.01.2022 г., издадено от ръководител „ПО“ в ТП на НОИ С.-град, във връзка с което е прието че жалбата е недопустима поради липса на годен за съдебен контрол акт и преписката е изпратена на директора на ТП на НОИ С.-град за произнасяне по компетентност. С оглед на това е заведена жалбата срещу разпореждането с нов входящ номер, откъдето идва разминаването с твърденията на жалбоподателя относно датата на подаването ѝ пред органа. Действително, не е постановен в срок акт на директора на ТП на НОИ С.-град съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО по жалбата на С. с вх. № 1023-21-57/05.01.2022 г., но след изпращане на преписката на органа за произнасяне тече нов срок, който в случая е спасен.

С оспореното от жалбоподателя разпореждане е извършено преизчисляване на отпуснатата му пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО.

Съгласно чл. 102, ал. 1 от КСО, в сила от 01.01.2021 г., пенсиите, свързани с трудова дейност – за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване и за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, може да се преизчисляват по един от следните начини: 1. служебно – с допълнително придобития от пенсионера осигурителен стаж в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията; 2. по заявление на пенсионера – с допълнително придобития осигурителния стаж и осигурителен доход в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията. Според ал. 2 на чл. 102 от КСО, пенсията подлежи на служебно преизчисляване по ал. 1, т. 1, когато

пенсионерът е придобил осигурителен стаж през предходната календарна година и не е подал заявление по ал. 1, т. 2 до датата на служебното преизчисляване. Преизчисляването се извършва считано от 1 април на съответната година, като се вземат предвид данните по чл. 5, ал. 4, т. 1, а за самоосигуряващите се лица – данните за внесените осигурителни вноски, които се отнасят за времето до 31 декември включително на предходната календарна година и които са налични в информационната система на Националния осигурителен институт към 1 март на текущата календарна година. Разпоредбата на ал. 5 указва, че преизчисляването на пенсиите по този член се извършва по реда на чл. 70, съответно на чл. 75 – 77, като при преизчисляването на пенсията се взема предвид средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на първото ѝ отпускане, а за пенсия, отпусната до 1 януари 2000 г. – средномесечният осигурителен доход за страната за 2007 г., след което полученият размер се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията, а при преизчисляването осигурителният стаж, положен след 31 декември 2010 г., не се превръща по реда на чл. 104.

В разпоредбата на чл. 100, ал. 1 от КСО е предвидено осъвременяване на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, ежегодно от 1 юли с решение на надзорния съвет на Националния осигурителен институт с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

В настоящия случай не се спори между страните относно изчисления от административния орган осигурителен стаж и осигурителен доход. Безспорно е също така, че са извършени изменения на отпуснатата пенсия на С. с разпореждания от 19.10.2015 г. на основание § 51, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО, с разпореждане от 01.07.2017 г. на основание § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО, с разпореждане от 01.07.2018 г. на основание § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО, с разпореждане от 01.07.2019 г. на основание § 7б, ал. 2, вр. § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО и с оспореното в настоящото производство разпореждане от 01.01.2022 г. на основание § 7е, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО. Не се спори, че са извършвани осъвременявания на пенсията през 2014 г., 2015 г. и 2016 г. Жалбоподателят не оспорва липсата на основание за осъвременяване през 2017 г. и 2018 г., както и извършеното преизчисляване на пенсията, което касае тези години.

Спорът е относно приложението на материалния закон и се свежда до това дали при преизчисляването на пенсията на жалбоподателя съгласно § 7е от ПЗР на КСО следва да се вземат предвид и увеличенията на пенсията за 2019 г. Жалбоподателят счита, че следва да бъде извършено преизчисляване по реда на § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО, след което да бъде приложен към така определен размер на пенсията § 7б, ал. 1-2 от ПЗР на КСО и да бъде включен в последното преизчисляване от 2022 г.

В § 7б, ал. 1 - 2 от ПЗР на КСО (нов обн. в ДВ, бр. 102, 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) е посочено, че през 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100 от КСО, а размерът към 30.06.2019 г. на тези от тях, отпуснати с начална дата до 31.12.2018 г., се увеличава от 01.07.2019 г. с процент 5,7.

Съгласно § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов - ДВ, бр. 102, 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се

преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането до 30 юни 2019 г., включително /§ 7в, ал. 2/. Съгласно § 7в, ал. 3, когато преизчисленият размер на пенсията по § 7в, ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер. Следователно с последната норма изрично е въведена алтернативност при избора на начина /формулата/ на изменение в размера на пенсията, като приложим е този, който води до по-благоприятен резултат за правоимащото лице.

Следва да се отбележи, че § 7б от ПЗР на КСО касае способ за осъвременяване на пенсиите, който замества този по чл. 100 от КСО по силата на § 53, ал. 1 от ПЗР на КСО /ДВ. бр.99 от 12 Декември 2017г./, докато § 7в касае преизчисляването им. Предвид цитираните по-горе разпоредби следва да се съобрази, че само по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО е предвидено преизчисляването на личната пенсия за осигурителен стаж от 01.07.2019 г. с процент 1.2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Осъвременяването на личната пенсия за осигурителен стаж по § 7б, ал. 1 - 2 не включва преизчисляване с процент 1.2, а само прилагане към размера към 30.06.2019 г. на личната пенсия за осигурителен стаж, отпусната с начална дата до 31.12.2018 г., на процент 5.7 от 01.07.2019 г. Касае се за отделни процедури по § 7б и по § 7в, които са алтернативни съгласно § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО. Последната разпоредба предвижда, че, когато размерът на пенсията, изчислен по двата метода не е равен, тя се определя в по-високия размер.

С оглед на така цитираната нормативна уредба, за да се определи процедурата, по която следва да се изчисли пенсията, на първо място, е необходимо да се сравни нейният размер, който се получава при преизчисляването ѝ по § 7в, ал. 1 и 2, с този, получен по реда на § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО.

В тази връзка и с оглед възраженията на жалбоподателя относно изчисленията, касаещи 2019 г., следва да се посочи, че от представено Разпореждане № 21192515326 от 01.07.2019 г. и от заключението на вещото лице се установява, че съгласно § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО пенсията към 30.06.2019 г. е в размер на 1.078.45 лв. и след осъвременяване с 5.7 % размерът е 1.139.92 лв., а размерът на пенсията след преизчисляване по § 7в, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО е в 1.107.03 лв. Следователно, в случая към 2019 г. размерът на пенсията, считано от 01.07.2019 г., е определен по реда на § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО, доколкото същият е по-висок, съответно по-благоприятен от този, определен по реда на § 7в, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО, което изрично е посочено и в заключението на съдебно-счетоводната експертиза.

С оглед на горното и предвид нормата на § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО правилно е приложен редът по § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО за увеличаване на пенсията на жалбоподателя през 2019 г. Нормата на § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО изрично

изключва приложението едновременно на преизчисляване по § 7в, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО заедно с осъвременяване по § 7б, ал. 2 КСО, поради което възражението на жалбоподателя в този смисъл е неоснователно и не намира опора в закона. Умножението с по 1.2 за съответната пропорционална част от осигурителния стаж е приложимо само към преизчисляването по § 7в от ПЗР на КСО, но не и към реда по § 7б от ПЗР на КСО, който не е осъвременяване на пенсията по реда на чл. 100 от КСО, а двойно изчисляване на пенсиите, като техният размер към 30.06.2019 г. се увеличава с процент 5.7.

Отделно от горното, преизчисляване по § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО е направено с Разпореждане № 21192515326 от 01.07.2019 г., което не е предмет на настоящото производство. Същото не е оспорено от жалбоподателя и е влязло в сила, доколкото няма данни за обратното.

Съгласно § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО /ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г./ отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Разпоредбата на ал. 2 указва, че преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. На основание ал. 3 преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето.

Анализът на разпоредбите на § 7е, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на КСО сочи, че преизчисляването на пенсиите на това основание, за разлика от осъвременяването им по чл. 100 от КСО, каквото последно е било извършено от 01.07.2021 г., не представлява увеличаване на стария размер на пенсията с определен процент, а ново изчисляване на първоначално определения размер на пенсията с процент 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане при по-висока тежест на зачетения осигурителен стаж, върху който се начисляват всички осъвременявания, преизчисления и индексации на пенсията, съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията на жалбоподателя до 24.12.2021 г. В случая така определеният процент с разпореждането от 01.01.2022 г., който се потвърждава и от назначената по делото експертиза, не се оспорва от жалбоподателя, напротив – в жалбата си той изрично заявява, че го счита за правилно изчислен в размер на 65.64 %.

Преизчисляването от 25.12.2021 г. по реда на § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО, както и това по § 7в от ПЗР на КСО, отново е само с оглед на осигурителния стаж - с тежест 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане. Последният процент е по-висок от процентите, въз основа на които са извършвани преизчисленията през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. /1.126 % за 2017 г., 1.169 % за 2018 г. и 1.2 % за 2019 г./, от което следва, че пенсията на жалбоподателя не може да бъде преизчислена за периода от 2017 г. до 2019 г. вкл. с по-нисък процент за годините и месеците осигурителен стаж.

Извършеното преизчисляване през 2019 г. по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО, във

връзка с което жалбоподателят възразява, е обективно неприложимо поради припокриването му с процесното преизчисляване по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО. В случая последното „поглъща“ предходните преизчисления на база по-голяма тежест на осигурителния стаж, поради това че определеният с § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО процент на тежест на годините осигурителен стаж е по-висок. Следователно, като по-благоприятно за жалбоподателя следва да се приеме определянето на размера на пенсията с новата по-висока тежест на стажа съгласно § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Неоснователни са наведените оплаквания за неправилно определен размер на пенсията с оспорваното разпореждане от 01.01.2022 г. поради неотразяване във формулата на увеличението на пенсията на жалбоподателя по реда на § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО, извършено през 2019 г. По отношение на увеличенията по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. и § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО редът за преизчисляване на пенсиите по § 7е от ПЗР на КСО, предвиждащ замяна на приложимите през предходните години проценти осигурителен стаж с тези по чл. 70, ал. 1 от КСО като база за изчисляване на пенсията, се явява специален и изключва алтернативния ред за увеличение на пенсиите по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО и по § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО. Увеличението по § 7б е еднократно и е важало само за 2019 г., когато не е извършвано осъвременяване на пенсията по реда на чл. 100 от КСО, а вместо това - двойно изчисляване на пенсиите, като по реда на § 7б ал. 2 от ПЗР на КСО техният размер към 30.06.2019 г. е увеличен с процент 5.7, а по реда на § 7в ал. 1 от ПЗР на КСО размерът е преизчислен с по-висок процент за всяка година осигурителен стаж – 1.2%, който е алтернативен на § 7б ал. 2 от ПЗР на КСО, както се посочи по-горе.

В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд, обективирана например в Решение № 47 от 05.01.2023 г. по адм. дело № 7078/2022, Решение № 5426 от 23.05.2023 г. по адм. д. № 8600/2022 г., Решение № 5462 от 23.05.2023 г. по адм. д. № 7658/2022 г. и др.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт и потвърденото с него разпореждане на длъжностно лице по пенсионно осигуряване са издадени от компетентни органи в изискуемата от закона писмена форма, при спазване на процесуалните правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 37 от Закон за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. С., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-217/01.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 21221604865 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА И. Б. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на директора на Териториално поделение С.-град на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: